

forslag væsentlig afstiller sig fra de andre ved, at det som Anmærkning til Bevillingen ikke forlanger Andet, end at der skal betales 4 pCt. i Leiemaal, men binder ikke Leiemaalet til nogen vis Tid; efter det kan Selskabet, naar det skal være, opsigte Leiemaalet, uden at der behøves Sikkerhed for Andet, end for de 4 pCt. som Leie (Afbrydelse af C. W. Nimestad). Andet staaer her ikke, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at dersom der stod noget Andet, saa vilde det være i fuldstændig Modsetning saavel til den ærede Ministers Fremstilling af Sagen, som til Ministerens egen Opfattelse. Ministerens Fremstilling af Sagen var denne: Jeg tør ikke være sikker paa, at Bedingen kommer til at betale sig, derfor har jeg stillet mit Forslag saaledes, at Staten Intet faaer, naar Bedingen ikke bliver drevet med Indtægt for de Vedkommende; dette er, om man vil, en sund og klar Fremstilling; Ministeren siger: Læg Bedingen derhen, lad et Selskab prøve paa, om det kan drive den, og kommer der ikke Noget ud deraf, faaer Staten Intet, og saaledes har Staten i Grunden slet Intet at holde sig til. Men nu træder et Vædringsforslag imellem, som siger: Anlæg Bedingen for Statens Regning og lad et Leiemaal slutte sig til den — paa hvor lang eller kort Tid at Driften eller Leiemaalet skal være og mod hvilken Sikkerhed, det er Noget, som hverken det ene eller det andet Forslag fastsætter. Det ene siger: I faae Ingenting, derfor som der Ingenting er, og det andet siger: I faae 4 pCt., saalænge Leiemaalet varer, men naar Leiemaalet ophører, faae I Ingenting; det ene Forslag siger paa en ligefrem Maade: Der er Udset til, at I Intet faae, det andet siger ad Omveie det Samme; thi dersom der intet Udbytte er, vil man ikke kunne betale de 4 pCt. i Leie, og saa vil man opsigte Leiemaalet. Det er mig meget hjært, at det ærede Medlem fra Helsingør (Thune) har udtalt sig, som han har gjort. Det ærede Medlem har sagt: Regjering og Nøgssag have i Fællesskab gjort særdeles Meget for Helsingør, deels ved at bevilge Midler til at skaffe Byen en forstørret Havn, og deels ved at hde den Understøttelse til at bære dens communale Udgifter og Bygder; det er altsaa en Anerkjendelse af, hvad

der i en Række af Aar har været gjort for Helsingør, og det har været mig hjært at høre den med Hensyn til det Standpunkt, jeg har indtaget til denne Sag, idet jeg i denne Forsamling har bestræbt mig for saa meget som muligt at skaffe disse Fordele tilveie for Helsingør; nu er den Tid kommen, da vi efter min Mening maae komme til den Erkjendelse: om der ved de Midler, vi saaledes have bevilget i rundeligt Maal, og som vi ikke kunne bevilge til alle Steder her i Landet, er opnaaet det, at Helsingør kan begynde at vandre paa sin egen Fod. Her foreligger nu det første Forslag, som i den Retning kommer fra Helsingør og som siger: Giv os Understøttelse til en Bebrift, som vi selv ville indlede. Nu siger jeg, at det er sundt at svare derpaa: Gavernes Tid er forbi, Overeenskomsternes Tid, hvori I hjælpe Eder med egne Kræfter, er kommen, derfor ere vi villige til at laane Eder mod Pant i Eders egen Bebrift. Dette er Forskjellen paa de tvende Forslag. Udvalgets Forslag gaaer løs paa at have et Pant af 85,000 Rd. for 55,000 Rd., idet nemlig Contracten maa afflottes saaledes, at de Værdier, som ere indfatte for de 30,000 Rd., ikke kunne forsvinde, ikke kunne formindskes; — de kunne aftage i Værdi paa Grund af, at Gjenstandene blive mindre værd; men de Gjenstande, som ere nødvendige til Bedriften, og som udgjøre en Værdi af de 30,000 Rd. i Materiellet, maae efter Contracten bestandig holdes i fuldstændig Stand, og den Dag, de ikke ere i fuldstændig Stand, maa Regjeringen træde til og paa sit Pantes Vegne tage det Hele og lade det realisere. Saa vinder man det, at nye Kræfter, nye Capitaler strømme til; de Capitaler, der fra Helsingør ere anvendte derpaa, gaae tabte, saaledes som det gaaer ved mangt et industrielt Anlæg, men der kommer nye Capitaler, og de skaffe Driften igang for Helsingør — ikke for de Helsingørianere, der have forsøgt dette Foretagende; have de forsøgt det ictindigt og ubetænksomt, saa lide de derunder — men for Helsingør bliver Bedingen og Bedingens Bebrift lige god, hvad enten de nuværende Actiehavere tabe eller vinde derved. Paa den anden Maade har Regjeringen derimod intet andet Pant end i sin egen Eiendom; thi binder